

ԳԻՏԱԿԱՆՔ

ԲԱՐԻՉ ԾՈՎՈՒՆ ԴԱՒԱՀԱՆԳԻՍՏ

Ճրանսական մայրաքաղաքը ծովու նաւահան գիտ մ'ընելու ճրագիրը շատ անգամ ֆրանսացի քաղաքագէտներուն միտքը գրասած է:

Պուֆէ տը լա Կրիշը Revue Politique et Parlementaire մէջ կը խօսի դժուարին խնդրոյն վրայ: Կա առաջարկուեցաւ 1898ին, բայց կատարի գիմարութիւն տեղի ունեցաւ՝ Սէնի շոգեկաթի և նաւային ընկերութիւններուն կողմէն, նոյնպէս ծովային և նոյն գետոյն նաւահանգիստներէն, և յանգուգն յապցումը խղճուեցաւ:

Բայց հիմայ տնտեսական, արուեստական և առևտրական պայմանները փոխուած են: Պէլճիոյ թիւլագրող օրինակը, որ արիութեամբ հարցնի զինքնազուանց և յաջողութեամբ լուծեց՝ խրատ յոյս մ'է մեծ ձեռնարկին:

Ճրանսական նաւահանգիստներէն ո՛ր մին, Տէօնֆէրք, Հաւր կամ Բուան, որքան ալ իրենց նըպաստած ըլլան ջրանցքները և երկաթուղիները որ գիբրեք ուղղակի կը միացնեն զխաւար քաղաքներուն՝ չեն կրնար Անվերսայի հետ մրցիլ: Մի միակ նաւահանգիստ որ պիտի կարենայ Ճրանսայի մերձեցնել վաճառականութիւնը՝ Բարիզ պիտի ըլլայ:

Սէնը, իբրև նաւագնացութեան ջրանցք, շնորհիւ իւր ոռոգած երկրին բնութեան՝ շատ բնական առաւելութիւններ կ'ընծայէ: Առաջարկուած է Մանչէտրի ջրանցքին տարածութիւնը ընդունիլ, այսինքն 35 մէրը լայն՝ ուղիղ գիծերուն մէջ և 45 կոր գիծերուն մէջ: Միւս ամենէն ծանօթ ջրանցքներուն լայնութիւններն են. 37 մէրը՝ Սուէզ, 27 Անդէլուտա, 55 Պեարբուրգ, 17 Եանտ, 22 Կորնթոս, 25 Բիէլ: Կարելոր կամուրջները չարժուտ պիտի ըլլան, բայց ոչ երկաթուղիներունը՝ որովք 22, 5 մէրը ջրին երեսէն բարձր պիտի չիտին, ինչպէս Մանչէտրի ջրանցքինը:

Տէրութիւնը ջրանցքին շինութիւնը պէտք է յանձնել ընկերութեան մը՝ որ կարօտ չըլլայ կառավարութեան օգնութեանը, և որ նաւարկութեան շահերով գոցէ իւր ծախսերը:

Եթէ՛ ինչպէս որ հաւանական կը կարծուի՝ նաւային շարժումը աւելի պիտի աճի, Տէրութիւնը օգուտ պիտի քաղէ հարկերու վճարմանց անձամբ. սակից գաւա՛րն ջրանցքին երկայնութեան վրայ երկիրները թէ՛ աւելի դիրաւացցն կենար մը պիտի ունենան և թէ՛ կարեւորութիւն պիտի ստանան:

Ուրիշ ո՛չ արհամարհելի օգուտներ են՝ Սէնի կանոնաւորումը, որուն հովիտները երբեմն որդակմեներու ենթարկուած են, գիւտնորական տեսակէտով ալ սապատակութեան ատեն ֆրանսական մայրաքաղաքը ամենամեծ ապահովութիւն մը ձեռք բերած պիտի ըլլայ:

1871ին՝ Բարիզը պաշտպանող ամրութիւնները մի միայն յաջողեցան անոր անկումը ուշանել, բայց թէ որ ծովային ջրանցք մը զայն Բուանին միացուցած ըլլաւ և ծովային նաւահանգիստը Գլիշի մէջ հաստատուէր՝ որ պաշարներու մեծ ամբարանոց է՝ քաղքին պաշտպանութիւնը շատ աւելի կատարեալ պիտի ըլլար:

ՉԻՆԱՍՏԱՆ ԱԿՆՈՑՆԵՐՈՒ ՀԱՅՐԵՆԻՔԸ

Կ'իբեի թէ մինչև 130) թուականը ակնդի գոյութիւնը անտնօթ էր, թէպէտև նաև Հին Հռովմայեցիք անգրադարձած պէտք է ըլլան որ թափանցիկ, զգաստ կամ կորնթաղ մարմինները երբ պաշտանապէս դրանին աչաց առջև աւելի որոշ կը ցուցնեն դիտուած առարկաներու պատկերը:

Chamber's Journalը կը կարծէ թէ Հռովմայեցի՝ վայելչատեսիլներէն ոմանք՝ ժամանակակից վախիչատեսիլներուն պէս՝ ակնոց կը գործածէին թեպէտև շատ անկատար:

Չինները որ շատ բաներու մէջ առաջին քայլը ըրած են, բայց երբք մէկ քայլէն աւելի... չեն կրնար պարծիլ թէ գործիքը՝ որ հետզհետեւ աւելի անհրաժեշտ կը դառնայ՝ իրենք գտած են, գործիք մը՝ որ կարող է նկատուիլ իբր խորհրդանշանը մեր կարճատեսներու քաղաքակրթութեան թերեւս ակնոցները Չինստան տարուեցան Եւրոպայէն՝ Երբայեցոց մշտնապէս որ Վայֆենիֆու գաղթիչ էին, և քանի որ առաջին ակնոցները խալիպայ մէջ շինուեցան՝ անհնաւանական չէ որ Մարդոյ-Բուլոյ և աւելի հաւանօրէն Բէքինի իտալացի արքեպիսկոպոստները գանտը Չինստան մտուցած ըլլան:

Չինացի մատաններուն մէջ ակնոցներուն վրայ առաջին յիշատակութիւնը եղած է Տիւղարակամ Ժողովմանոյքին մէջ որ հրատարակուած է 1460 թուականին: Կայտեր ընծայուած առարկայ մը վրայ կը խօսուի. երկու ստատափէ օփաւտակման ձևն ունէր, շատ բարակ՝ երկու ոսկիէ շրջանակի մէջ անցուած՝ հաւկթի նման բամ մ'ունենալով: Տկարտուած ծերերը զննելով այս առարկան իրենց աչքերուն առջև կրնային կարգալ ամենափոքրիկ գրեր որ կրկին և կամ աւելի մեծացած կ'ընկային: Մի և նոյն գրիքը կ'ըլտ որ նմանօրինակ առարկայ մը որ Տէրութեան ենթաքարտու գարի մը կը վերաբերէր լաւ ձիու մը հետ փոխանակուեցաւ արեւմտեան գաւառէն եկած Հու Մուան-չա կոչուած վաճառականէ մը՝ որ այն առարկան ախ-չախ կոչած էր: Մուան չա բացատրութիւնը կը նշանակէ մուլաի ցեղէն - մեծաւ մասամբ Պարսկաստանէ եկած Երբայեցիներ՝ որ 1421ին ընդունեցան երկուսուր կայսրէն քանի մը նպաստներ: Հու բացատրութիւնը շատ դարերու մէջ գործածուեցաւ անխախտ Պարսիկ և Ատրի ինչպէս նաև Հնդկի և Թաթար նշա-